

Sygn. akt XI GC 138/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 7 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Mariusz Zawicki

Protokolant: Angelika Sykut

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2019 roku w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

przeciwko R. Ł.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 42 914,19 zł (czterdzieści dwa tysiące dziewięćset czternaście złotych dziewiętnaście groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot:

- 9681,53 zł od dnia 17 października 2017 r. do dnia zapłaty;

- 9717,79 zł od dnia 26 listopada 2017 r. do dnia zapłaty;

- 9681,53 zł od dnia 15 grudnia 2017 r. do dnia zapłaty;

- 10 859,99 zł od dnia 22 stycznia 2018 r. do dnia zapłaty;

- 2973,35 zł od dnia 15 lutego 2018 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5763,00 zł (pięć tysięcy siedemset sześćdziesiąt trzy złotych zero groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt: XI GC 138/19

Sprawa rozpoznana w postępowaniu zwykłym

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 6 sierpnia 2018 roku powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wniosła o zapłatę od R. Ł. kwoty 42.914,19 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwot i dat wskazanych w pozwie. Wniosła o zasądzenie od pozwanej na jej rzecz kosztów procesu.

Powódka wskazała, że świadczyła usługi ochroniarskie na rzecz pozwanego w D., początkowo pozwany uiszczał wynagrodzenia, później przestał płacić, w części uznał dług.

W sprawie wydano nakaz zapłaty (karta 55).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz, od powoda, kosztów procesu. Pozwany kwestionował wykonywanie umowy przez powoda.

W piśmie z dnia 28 lutego 2019 roku (karta 72) powód podtrzymał stanowisko w sprawie.

Na rozprawie w dniu 7 marca 2019 roku (karta 148) powód okazał oryginał książki służby pracownika ochrony, strony zaś podtrzymały dotychczasowe stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie między innymi świadczenia usług ochroniarskich. R. Ł. jest przedsiębiorcą.

Niesporne.

W dniu 28 lipca 2016 roku R. Ł. zawarł z (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. umowę o ochronę fizyczną obiektu (...) na podstawie której spółka zobowiązała się do ochrony obiektu położonego w D. przy ul. (...). Spółka zobowiązała się do ochrony mienia przed zaborem, przed występowaniem zakłóceń porządku i bezpieczeństwa na terenie obiektu. Strony umówiły się że na obiekcie jednorazowo przebywał będzie jeden pracownik spółki (ochroniarz) od poniedziałku do piątku w godzinach 18.00 do 8.00 rano, zaś w soboty od 16.00 do 8.00 rano zaś w niedzielę i święta całodobowo. Umowa została zawarta na czas określony do dnia 31 grudnia 2016 roku. Strony przewidziały możliwość rozwiązania umowy za wypowiedzeniem. Strony zawarły również postanowienie umowne, zgodnie z którym umowa mogła zostać rozwiązana ze skutkiem natychmiastowym między innymi w sytuacji, gdy zleceniodawca (R. Ł.) przekroczy termin płatności. Aneksem strony przedłużyły umowę do dnia 31 grudnia 2107 roku.

Niesporne a ponadto dowód:

- umowa z aneksem, karta 12-15;

Usługi będące przedmiotem umowy spółka wykonywała bez zastrzeżeń i bez uwag R. Ł.. Rozliczenia za usługi wykonywane były na koniec każdego miesiąca realizacji umowy. Wynagrodzenie stanowiło iloczyn stawki za roboczogodzinę pracownika i ilości przeprowadzonych roboczogodzin przepracowanych przez pracowników spółki. Strony ustaliły, że dokumentem księgowym będzie faktura wystawiana przez spółkę płatna w terminie do dnia 14. miesiąca za miesiąc poprzedzający wystawienie faktury. Strony umówiły stawkę za godzinę 11 złotych powiększone o podatek VAT, w aneksie zaś stawkę tę powiększono do 14,74 złotych powiększone o podatek VAT.

Dowód:

- umowa z aneksem, karta 12-15;

- zeznania świadka J. R., protokół płyta CD, karta 152;

- zeznania świadka W. B., protokół płyta CD, karta 152;

- zeznania przedstawiciela powoda, protokół płyta CD, karta 152;

Za świadczone usługi spółka wystawiła faktury:

- faktura numer (...) z dnia 29 września 2017 roku na kwotę 11.474,65 złotych z terminem płatności na dzień 16 października 2017 roku wraz z fakturą korektą (...) z dnia 17 listopada 2017 roku na kwotę 1.793,12 złotych;

- faktura numer (...) z dnia 31 października 2017 roku na kwotę 9.717,79 złotych z terminem płatności na dzień 25 listopada 2017 roku;

- faktura numer (...) z dnia 30 listopada 2017 roku na kwotę 9.681,53 złotych z terminem płatności na dzień 14 grudnia 2017 roku;

- faktura numer (...) z dnia 31 grudnia 2017 roku na kwotę 12.871,37 złotych z terminem płatności na dzień 21 stycznia 2018 roku wraz z fakturą korygującą nr (...) z dnia 20 marca 2108 roku na kwotę 2.011,38 złotych;

- faktura numer (...) z dnia 31 stycznia 2018 roku na kwotę 3.524,05 złotych z terminem płatności na dzień 14 lutego 2018 roku wraz z fakturą korygującą numer (...) z dnia 20 marca 2018 roku na kwotę 550,70 złotych. Niniejsza faktura oraz jej korekta dotyczy usług świadczonych w styczniu 2018 roku.

Wszystkie faktury spółka doręczyła kontrahentowi.

Dowód:

- faktury, karta 16-124;

Z uwagi na brak zapłaty spółka wzywała kontrahenta do zapłaty. Doręczyła również kontrahentowi pismo „rozwiązanie umowy”.

Dowód:

- wezwanie karta 31 z dowodem nadania, karta 32;

- pismo, karta 25; z dowodem odbioru, karta 26;

W piśmie z dnia 2 stycznia 2018 roku R. Ł. przyznał, że jest dłużnikiem spółki co do kwoty 19.363,06 złotych kwota wynika z faktur (...).

Dowód:

- pismo, karta 27;

Wobec wniosku R. Ł., doręczono mu ponownie przez e-mail kopie faktur.

Dowód:

- wiadomości e-mail, karta 28-30;

Po otrzymaniu przez R. Ł. oświadczenia spółki o rozwiązaniu umowy, umocowany do tego pracownik zawarł ustną umowę o ochronę obiektu, będącą co do zasady kontynuacją dotychczasowej umowy pisemnej. Umowa zawarta została do dnia, kiedy pracownik R. Ł. zjawił się na obiekcie i odbierze od ochroniarza klucze. Termin ten nastąpił w dniu 10 stycznia 2018 roku. W tym dniu na obiekcie zjawił się pracownik R. Ł., któremu ochroniarz przekazał klucze do obiektu i zdał obiekt. Wówczas zaprzestano świadczenia usług ochroniarskich.

Dowód:

- zeznania świadka J. R., protokół płyta CD, karta 152;

- zeznania świadka W. B., protokół płyta CD, karta 152;

- zeznania przedstawiciela powoda, protokół płyta CD, karta 152;

Zdarzało się, że na prośbę uprawnionego pracownika R. Ł. w piątki, oraz w inne dni ochroniarz rozpoczynał służbę wcześniej niż strony umówiły to w umowie pisemnej z uwagi na fakt, że pracownicy tej osoby przed godziną 13.00 opuszczają przedmiotowy obiekt.

Dowód:

- zeznania świadka J. R., protokół płyta CD, karta 152;

Ze służby na obiekcie sporządzono i prowadzono na bieżąco książkę służby pracownika ochrony, wpisy w książce były aktualizowane na bieżąco, nie były zmieniane, kontrahent miał możliwość zapoznania się z wpisami. Przedstawione faktury odpowiadają iloczynowi przepracowanych na obiekcie godziny i umówionej stawki. R. Ł. miał dostęp do tego dokumentu, nigdy nie składał zarzutów co do wpisów w tej książce.

Dowód:

- książka, karta 76 – 143v;

- zeznania świadka J. R., protokół płyta CD, karta 152;

- zeznania świadka W. B., protokół płyta CD, karta 152;

R. Ł. miał problemy finansowe, nie płacił swoim podwykonawcom pod koniec prac budowlanych (koniec 2017 roku) na obiekcie przy ul. (...) w D..

Dowód:

- zeznania świadka J. R., protokół płyta CD, karta 152;

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. świadczyła w sposób należyty i właściwy usługi ochroniarskie na obiekcie przy ul. (...) w D. w całym okresie trwania umowy pisemnej, jak również w okresie od dnia 1 do 10 stycznia 2018 roku.

Dowód:

- zeznania świadka J. R., protokół płyta CD, karta 152;

- zeznania świadka W. B., protokół płyta CD, karta 152;

- zeznania przedstawiciela powoda, protokół płyta CD, karta 152;

- książka, karta 76 – 143v;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazał się zasadne w całości.

Zgodnie z art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Art. 734 § 1 k.c. stanowi, iż przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Stosowanie zaś do art. 735 § 1 k.c. jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać bez wynagrodzenia, za wykonane zlecenie należy się wynagrodzenie. W myśl art. 735 k.c. umowa o świadczenie usług jest równocześnie umową wzajemną, albowiem wynagrodzenie stanowi ekwiwalent świadczenia usług.

Zgodnie z rozkładem ciężaru dowodu, wynikającym z przepisu art. 6 k.c. oraz stanowiącego jego odpowiednik procesowy art. 232 k.p.c., powód winien wykazać okoliczności z których wywodzi określone skutki prawne. Strona powodowa wykazała fakt zawarcia umów o ochronę, (pisemnych i ustnej) fakt wykonania usługi i fakt wystawienia faktury. Sporna nie była wysokość stawki za godzinę pracy pracownika.

W zakresie umowy ustnej, z zeznań świadków wynikało, że ustna umowa zawarta została z Panem Szablą, kierownikiem budowy na spornym obiekcie, będącym uprawnionym przedstawicielem pozwanego. Okoliczności tych do zamknięcia rozprawy nie kwestionował pozwany. Nie zakwestionował on również treści umowy ustnej, która co do zasady odpowiadała treści umowy pisemnej stron.

Na ostatniej rozprawie powód, zgodnie z wnioskiem pozwanego, okazał oryginał książki służby pracowników. Nie uścił jednak mimo wezwania zaliczki na poczet bieglego zatem wniosek ten oddalono. Pominięto również wniosek o przesłuchanie pozwanego, który nie stawiał się na termin rozprawy, nie usprawiedliwił swojej nieobecności.

Pracownik powoda (ochroniarz J. R.) oraz pracownik kontroli W. B. potwierdzili fakt świadczenia usług w spornym okresie, brak zastrzeżeń co do usług. Wpisy w książce ochrony znajdują odzwierciedlenie w treści faktur. Z zeznań świadków wynikało, że niekiedy (na przykład w piątki) czas pracy ochroniarzy był dłuższy aniżeli wynikało to z umowy stron. Czas ten modyfikował upoważniony pracownik pozwanego (najczęściej Pan Szabla), czego na rozprawie strona pozwana nie kwestionowała.

Pozwany nie wykazał okoliczności podnoszonych w sprzeciwie to jest braku autentyczności książki służby. Pozwany nie wykazał, że sporny obiekt osiągnął stan zamknięty. Pozwany nie wykazał, że po osiągnięciu tego etapu powód nie świadczył ochrony.

Stanowisko pozwanego jest niejasne, sprzeczne wewnętrznie, naruszające treść art. 3 k.p.c. Z jednej strony nie kwestionuje on treści pisma, w którym uznał on dług na kwotę blisko 20.000 złotych, z drugiej strony sprzeciw dotyczy całej treści nakazu zapłaty.

Jak ustalił sąd na podstawie zeznań ochroniarza, pana J. R., pozwany zalegał z zapłatą swoim podwykonawcom. Okolicznościom tym pozwany nie zaprzeczył. Stąd przyjąć należy, że sam sprzeciw i postępowanie nim wywołane ukierunkowane było wyłącznie na odwołanie nieuniknionej egzekucji należności objętych pozwem.

O odsetkach orzeczono zgodnie z żądaniem. Strony są przedsiębiorcami, umowa została zawarta w ramach prowadzenia ich działalności gospodarczych. O odsetkach tych stanowi art.7 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2016 r. poz. 684), zgodnie z którym w transakcjach handlowych- z wyłączeniem transakcji, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny - wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, chyba że strony uzgodniły wyższe odsetki, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki: 1) wierzyciel spełnił swoje świadczenie; 2) wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie.

Faktury które zostały wystawione, określają termin zapłaty zatem zasadne jest zasądzenie odsetek od dnia następnego po dacie wymagalności faktury.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje postawę prawną w art. 108 § 1 zdanie pierwsze k.p.c. w związku z art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na poniesione przez powódów koszty złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika wraz z opłatą skarbową 3.617 – zł, zgodnie z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, opłata od pozwu w kwocie 537 złotych uzupełnionej o kwotę 1.609 złotych (karta 54).

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)